

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO NENTUL

Pertru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe
an fl. 6; pe 1/2 de an
fl. 2.50 pe 1 lună fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INȘERTIUNEA:

de 1/2 p. armoniz.: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare dată
câtuna.

Atât abonamentele cât și
inșertiunile se plătesc
înainte în Arad.

Tipografia „Gazeta” din
Arad.

TRIBUNA POPORULUI

JUDECATA DIN RENNES.

(A). În sfârșit, după o lună și două zile, s'a isprăvit și actul de pe urmă — numai să fie cel de pe urmă! — al piesei teatrale așa de strajnic încucate și afară din cale de nemeritat umflată prin puterea porocă „omnipotentă” a Ovreimii, eroul ei fiind găsit vinovat de trădarea patriei și osândit din nou la 10 ani temniță grea, cu 5 voci contra 2.

Și astfel, după multă vreme, s'a întemplat earăși odată faptul atât de rar, de tot rar, că n'a învins banul, pe care mai cu toții ne-am obișnuit să-l considerăm ca omnipotent; așa că prin el poți dobândi sau răpune tot și toate: putere, cinste, glorie, prietenie, dragoste, alipire, etc. Spuneți-mi: care din toate aceste buuri sau din contrastele lor nu îți poți câștiga ori nu îți poți înstrăina altora — cu și prin bani?...

Auri sacra fames! Nu este ea oare isvorul cel mai adânc al sbuciumărilor, al războierilor noastre, mari și mici în toate zilele?...

Ia să ne uităm unii altora în ochi și ce vom ceti în privirea lor reciprocă?...

Mulți, atât în Franța, cât și în cea laltă lume, stăteau la indoială vreme mai mult ori mai puțin îndelungată: să creadă ori să nu creadă în vinovăția căpitanului ovreu, când printre inițiatorii de căpetenie ai campaniei revisioniste se găseau nume ca: *Trarieux*, *Scheurer-Kestner* și alții, vestiți prin caracterul lor nepătat; când sferile cele mai nalte ale Germaniei, în folosul căreia a fost servită trădarea, de mai multe ori au tăgăduit ori-ce contact, fie direct ori indirect cu *Dreyfus*, prin chiar graiul secretarului de stat al oficiului de externe, contele *Bulow*? Până întru atâtă, încât chiar încă 24 ore înainte de rostirea osândei, foaia oficială a imperiului a publicat, în fruntea părții sale oficiale, un comunicat din cele mai categorice, repetind toate declarațiunile de până acum și declarând din nou, că „nici direct, nici indirect nici un reprezentat al Germaniei, fie în țară, fie în străinătate n'a stat în vr'o legătură” cu trădătorul!

Când lamura, reprezentanța su-premă, neatacabilă, a justiției franceze, Curtea de cassatie, 45 juzi ai ei, găsiseră eu cale a orândui revizuirea procesului din 1894.

Când însuși comisarul guvernului francez, *Carrière*, în pledoarul seu ca acusator public, a mărturisit că:

„Am studiat afacerea în mod nepărtinitor și în momentul, când începusem a mă apuca de cercetarea documentelor secrete, n'am avut nici un fel de părere stabilită... Un timp oare-care credeam, că *Dreyfus* va pute fi mântuit și va pute fi reabilitat un om osândit pe nedrept Dintr'un astfel de rezultat numai bun lucru ar

fi putut eși pentru țară, anume: îndreptarea greșelii săvârșite de justiți, ceea-ce negreșit ar fi lănișit spiritele”.

„Dar — zise — pentru aceasta ar fi trebuit dovezi... Credința ce o aveam despre nevinovăția lui *Dreyfus*, mi-s'a schimbat; eu vă spun că: **Dreyfus e vinovat**”.

Atât de grozav reușise banul și viclen a ereditar de nebiruită ovreiasca a încucea culisele piesei, a manevra cu atâtă istețime cu borde-roul lor. Dar, de astă-dată n'a învins nici omnipotența banului, înșoțită de semi-omnipotența vicleniei și o mie de alte potențe — puteri.

Geniul bun al poporului francez, al gîntei latine, le-a biruit pe toate, dând satisfacție atât justiției, cât și demnitații naționale celei peste măsură de puse la probă, timp aproape cinci ani de zile.

Ori de câte-ori poporul francez a fost sgduit în internul seu prin crise de diferite soiuri, mai în totdeauna a rămas din durerile și pierderile lui una sau mai multe învățături mari, pentru folosul întregii omenimii, sau cel puțin pentru unele pături și direcțiuni ale ei de progres.

Geniul seu bun a învins nemăsurata obraznicie a judaismului cu toate forțele-i răsunătoare. Nu credem, că în altă țară conducătorii statului nu s'ar fi fost lasat muiat de „reso-ne de stat”, adică de amenințările banului ovreiesc de detragerea creditului. Și încă avînd în vedere, că deținătorii de azi ai puterii în Franța sunt *Dreyfusisții* mai mult sau mai puțin declarați.

Se poate, ba e chiar probabil, că potrivit naturei sale de *Phoenix*, națiunea franceză își va perde haina actuală a formei sale de stat, dar geniul ei va fi dat omenimii întregi învățatura și pilda, cum trebuie repusă omnipotența ovreiască, și încă toc-mai atunci, când ea în toată cealaltă lume se re-față în orgii nepomenite și sugrumă idealurile aduse din cer de **Restignitul**.

Învățați dar', popoarelor creștine, cum trebuie dusă lupta cu *Ma-monul Ovreimii*.

„Socialiștii și naționalismul”. *Mon-taqs Zeitung* din Graz publică scri-soarea unui conducător al partidului social-democrat din Austria, în care constată, că congresul sociali-democraților, ce era să se țină în săptămâna trecută în capitala *Moraviei, Birno (Brünn)*, n'a fost amânat din cauza grevei lucrătorilor de industrie textilă, ci singur numai din cauza chestiunii de naționalitate, care, zice, „li-a crescut peste cap sociali-democraților”.

Mai departe constată în scrisoare, că această chestiune atâtă a pătruns rădăurile democrației sociale, încât „anul viitor es de-sigur va produce desbinarea partidului în două grupări naționale: germană și slavă”.

Va să zică și aici banurile ideale burvirese asupra inter-selor pur materiale *Semur-lui*.

Neisbutirea misiunii Chlumetzky.

(Ag.) Lucru straniu: deodată, ca la o comandă adresată tuturor taberelor dușmane unele cu altele, din dreapta și stînga, din centrul armatelor ca și din diferitele lor aripi, s'a făcut liniște surprinzătoare, am pute zice năpraznică asupra misiunii baronului *Chlumetzky*, ca atare, a pașilor ce ar mai crede de lipsă a întreprinde și de rezultatele probabile la care ar fi ajuns până acum.

Ba și mai mult; cu atâtă precauțiune extremă și iscusință ne-întrecută a știut să procedeze „omul de încredere al Coroanei”, încât, la drept vorbind, nimeni nu știe spune cu absolută siguritate: care era misiunea adevărată a baronului? A căuta oare să înduplece pe *Nemțica* să voteze delegațiunea? a influența, ca vechiu și cu totul intim prieten al lui *Szell*, asupra lui și peste tot asupra cercurilor conducătoare din *Praga*, ca să împacă eventual și cu un expedient în Austria, care n'ar face indispensabilă alegerea Delegațiunii? Avea oare să inaugureze un „nou sistem” dincolo, sau numai înlocuirea lui *Thun* printr'un minister de tranziție menit exclusiv pentru campania Delegațiunilor, ear' apoi să reintre earăși toate în vechiul vâgaș? Post-a chemat *Chlumetzky*, de cătră monarhul a-și spune părerea la sfatul contelui *Thun*, ori fără știrea acestuia?

Eacă tot atâtăa întrebări — și le-am putea mări numărul cu cel puțin de două ori atâtăa fie principale ori secundare, — la care nimeni nu e în stare a da răspuns hotărît, apodictic. Dacă ne oprim la cea dintâi suposițiune privită din capul lucrului ca cea mai verosimilă și plausibilă, anume înduplecarea *Nemților*, apoi rămâne lucru ciudat: că n'a avut până acum convorbire și consfătuire, decât cu un singur partid opozițional nemțesc, anume cu reprezentanții marilor proprietari, pe când cu reprezentanții celorlalte partide, ori fracțiuni, nu s'a întâlnit de loc, deși sunt printr'însele, din punct de vedere național, atât moderate, precum gruparea *Mauthner*; partidul progresist (*Fortschrittspartei*, fostii „liberali”), creștini sociali; cât și radicale, anume: partidul german popular și cel național sau *Söhnerian*. De ce s'a mărginit sau îndestulit bar. *Chlumetzky* a sta de vorbă numai cu marii proprietari? De ce nu și-a continuat misiunea, de ce nu și-a încercat norocul pe lângă celelalte partide opoziționale nemțesti? Singurul răspuns plausibil de sigur este, că deja la marii proprietari, ca cei mai moderați naționaliști nemți, încercările lui au aflat un așa echou, încât s'a descurajat omul a pași mai departe pe călea înduplecării.

Toate căte au eșit la iveală mai în urmă despre prospectele misiunii

sale, precum și despre celelalte întemplate și plănuite dovedesc, că explicarea noastră de ma *Isus* este cea mai verosimilă.

Cercurile hotărîtoare din Ungaria, precum e cunoscut, nici ele nu voiesc să audă nimic despre vr'o înlocuire a Delegațiunii austriace printr'un alt expedient basat mai mult sau mai puțin în constituțiunea Austriei; și pretind cu neîndurare à la *Shylock*, „respectarea legii (dualiste) ungare din 1867 art. XII”. Chiar și independenștii resping oferta lui *Thun*, anume: ca Dieta ungară, nici ea să nu aleagă Delegațiune, ci, zice, aceasta fiind numai un fel de comisiune a ei, Dieta ungară ea însăși să hotărască în plenul seu „în mod independent” (*örendelkezési uton*) asupra afacerilor comune pentru un an; și ca apoi hotărârile acestea, pe baza „reciprocității” (vorbă folosită în pactul economic *Thun-Szell*) să fie puse în vigoare în Austria prin ordonanțe împărătești.

Ca oare de ce n'au primit Ungurii această ofertă splendid de independenștă a contelui *Thun*, ajuns în strimtoare, nu ne putem deocamdată dumări cu toate că, înaintea unora ori mai puțin științifico-juridico-advocatești asupra dreptului de stat al Ungariei, ce le-am cetit și aprofundat în foile patriotice.

Neisbutind așa-dar' bar. *Chlumetzky* în nici una din direcțiunile, atât cele expuse aci, cât și neatinse de noi, dar' totuși încercate de el, s'a cam retras de pe scena, arangiată anume pentru misiunea sa. Și acum earăși vedem pe contele *Thun* pășind pe teren cu vechiul și de atâtăa ori pus la cale planul unei „acțiuni de împăciuire între *Nemți* și *Cehi*”, semnalată de ziarul „*Politik*” din *Praga*, ca singurul mijloc ce rămâne după ori-care altă pășire, de a face parlamentul capabil de lucru fără sgduiri catastrofale.

Pe punctul acesta, unde se mai afla situația de repetite-ori, stă și azi earăși „criza dualismului”.

Din Bucovina.

În numărul de Vineri al „*Patriei*”, cetim următoarele:

Bar. *Bourguignon* și clerul.

Președintele țării noastre continuă a ține discursuri de înțeles dubios la adresa precețimei noastre. Zilele trecute a fost întimpinat, călătorind spre *Sirete*, unde avea să se inaugureze noul gimnasiu, la *Hlibova* de cătră un preot român, dl *Dr. T.* La alocuțiunea acestuia dl bar. *Bourguignon* a binevoit a răspunde: „*Ich habe am 18 Aug. hervorgehoben, dass der gr.-or. Clerus sehr patriotisch und loyal ist*”. Dl preșident își repetă așa-dar' complimentele sale dubioase. Ce a vorbit bar. *Bourguignon* la 18 Aug. despre loialitatea clerului, e cunoscut și a s'ruit deja un vifor de contraziceri iritate în țara întreagă. Sau e dl preșident atât de naiv, să presupună, că

prin îndrugările din *Hliboca* ne-a face să credm, că la 18 August a alintat preoțimea noastră. Ideile, de care a fost inspirat bar. Bourguignon în călătoria sa spre Sirete au fost în tot cazul prielnice Românilor. Se știe, că din inspirație oficială comitetul aranjator al festivității n'a invitat nici pe mareșalul țerii, nici pe deputații români T. cav. de Flondor și Dr. G. Popovici, cari ambii reprezintă districtul, cel dintâiu în dietă, ear' dl Popovici în Parlament.

Noue persecuțiuni în perspectivă.

Ni-se denunță o nouă ispravă a ex-secretarului presidial Würfel. Constatat prin numeroasele telegrame de aderență sosite din incidentul întrunirii deputaților noștri, intenționează dl Würfel drept răsunare a pune la cale în contra energicilor noștri preoți, cari au semnat depeșele, cercetări severe. Felicităm pe dl Würfel la noii lauri, cari intenționează să-și câștige pe terenul persecuțiunilor în contra Românilor, dar' îi punem totodată și în perspectivă, că cupa suferințelor este acuzi plină și atunci vine rândul nostru.

Consistorul și 18 August.

Prin oraș circula șvonul insistent, că ședința de azi (7 Sept. n.) a consistorului a fost furtunoasă, cerând mai mulți consilieri măsuri din partea consistorului în contra incidentului de la 18 August. *Metro politul a interzis punerea acestui punct la ordinea zilei*, dând astfel signal la o iritare nemaipomenită.

CONCESIUNI POLONILOR DIN RUSIA.

Cel mai nou număr al ziarului polon din Petersburg, „Krai“ (ținut), vestește reformele, ce vor fi introduse la școalele limbii poloneze, anume: *Limba polonă va fi obligatorie în toate școalele medii; în clasele inferioare va fi predată gramatica și tot ceea-ce se ține de învățarea deservită a limbii, ear' în clasele superioare se va tracta literatura polonă și istoria ei. Bine înțeles, că prelegerile acestea se vor face în limba poloneză. În trăsături generale, programul învățării limbii polone va corespunde aproape pe deplin cu programul învățământului limbii rusești.*

Meritul reformei-concesiuului îi revine, zice „Krai“, guvernorul general din Varșovia, principelui *Imeretinski* și inspectorului general de școli din districtul Varșoviei, *Lighin*.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

„CONSIDERAȚIUNI ISTORICE

asupra evoluțiunii popoarelor, și aplicațiunea lor la națiunea noastră.*

Sub acest titlu a apărut o nouă lucrare a d-lui prof. I. Clinciu din București, asupra căreia voui să scriu câte-va cuvinte.

Pare că cartea aceasta e menită să deschidă o nouă cale, după care trebuie scrise lucrările științifice, pentru clasa noastră inteligentă. Într'adevăr, greșeala neerată facem noi astăzi prin prea marea tendință de *specializare*. Nu lăsăm specializarea pe seama acelor, cărora le este dată, ci cu toții ne îndreptăm munca noastră intelectuală spre o anumită ramură de cunoștințe, neglijând apoi cu totul pe celelalte, adesea indispensabile unui om pretins cu cultură.

Triste rezultate poate da această pornire a noastră: suntem expuși a ajunge întocmai ca lucrătorii fabricilor industriale, care-și îndeplinesc c'o îndemănare rară, mică, dar prea specială lor muncă, fără să știe

Discutând reforma mai pe larg din punct de vedere pedagogico-didactic, foaia poloneză continuă:

„Dar' scoaterea afară din școli a limbii materne mai prezentă încă un punct de vedere de asemenea foarte important atât pentru școlar și școală, cât și pentru societate și stat. Copilul simte, că limba scumpă lui e nerespectată, batjocorită și că prin aceasta i se face nedreptate. Această împregiurare produce în școală o dispoziție sufletească foarte puțin de dorit; ea tulbură legăturile, trezește în inimile fragede amărăciune, care neconținut le va mistui. Ascultând prelegeri în alte limbi, străine lui, ear' despre aceea, care îi este cea mai dragă și cea mai frumoasă, ne auzind nimica, în copil se deșteaptă regrete și mânie“.

Foaia polonă mai vorbește de o altă concesiuie, anume: țarul a dat voui, ca țărani poloni, ce cad afară din ținuturile care formează așa zisul „Regat polon“, și n'au pământ, pot să dobândească pământ până la 60 desiatine.

Scotând la iveală importanța acestor reforme, și mulțumind țarului pentru ele, „Krai“ sfințește astfel:

„Ambele reforme vor întări credința și alipirea tuturor Polonilor din Rusia către trocul răsese și le va umple inimile cu simțăminte de recunoștință și de dragoste către țarul actual. Cizalții Slevi nu vor mai arăta asupra Polonilor din Rusia, că în privința limbii stau mai rău, decât ei; ci vor arăta asupra Rusiei ca a unui stat, care respectează drepturile de limbă ale popoarelor sale și știe să câștige inimile lor pentru ideea sa de stat și scopurile sale. În acest ultim secol, de la destrămarea statului său, poporul polon a făcut astfel de experiențe, încât conducătorii statului rusesc nu mai au trebuință a se teme de ingratitudea, de care alădată le era frică, ori de câte-ori era vorba să li-se facă Polonilor concesiuuri în drepturile lor“.

Clădirea seminarului din Arad.

Când s'a urzit planul de zidire a institutului teologic-pedagogic din Arad, unii erau de părerea, ca edificiul să se ridice cam pe mijlocul teritoriului destinat spre acest scop, ear' înaintea edificiului să se planteze o grădină până la stradă. Părerea aceasta era basată pe motive estetice și practice. Nu le voui aprecia, ne-mai având azi nici un rost. Alții earăși susțineau de mai potrivit, ca institutul să se clădească astfel cum s'a și clădit, în imediata marginație cu strada, pentru că astfel, în partea spre oradă, s'ar câștiga un frumos complex,

care, cultivat ca grădină, ar fi de folos neșpus de mare, din considerante practice-economice.

Acest folos practic economic ar rezulta din împregiurarea, că sădită grădina cu legume, vițe și plantată cu pozi, ar pute să aducă un câștig pentru masa internatelor, ear' elevii, cari ar ave să se ocupe cu cultivarea grădinei, și-ar însuși o praxă în ramul horticulturnei și viticulturnei raționale.

Aceia, cari știu de aceasta — și vor fi mulți — sunt în drept să creadă, că pe teritoriul menționat se va fi aflând azi o admirabilă grădină lucrată rațional sub conducerea unui profesor specialist (?) și ca urmare firească, elevii ești din institut, niște grădinari practici per excellențiam.

Lucrul însă stă cu totul altcum!

„Grădina“ seminarului este o curată batjocură.

Cel ce s'ar îndoi de adevărul celor expuse, n'are decât să se convingă din autopsie. Va afla acolo tot ce nu e trebuincios și nimic din ceea-ce ar trebui să fie, și ce a fost, în cea mai neglijentă stare.

Fie-iertatul docent Tescula sădise o vie cu viță americană în o parte a grădinei pe vremea, când podgoriile erau încă niște pârloage. Astăzi podgoriile și grădinile aduc roduri grase, via însă, sădită în grădina seminarului, e pârloagă, cu losa culcată de-a lungul solului ca pe miriște losa de mure. Nime habar nu-i are și tot folosul practic ce l aduce e, că din când în când câte un elev mai hămisit își stămpără foamea cu vâstarele.

Ar fi foarte de dorit, ca autoritățile competente să nu treacă la ordinea zilei peste neajunsurile acestea, mai ales că toți ne putem da bine seamă despre faptul incontestabil, că îndeosebi pentru aceia, cari se cresc în institutele noastre, horticulturna și viticulturna sunt poate cel mai important factor de existență, și prin urmare o întreprindere rațională în aceste ramuri, ar fi mai ales pentru învățătoria noastră, îndrumată aproape exclusiv la grădina de lângă școală, — un mijloc de a-și angmenta an de an sârăcăcioasele sale venituri materiale.

Să sperăm, că Preasfinția Sa dl episcop diecesan, cât și Venerabilul Consistor vor afla modul, cum să saneze și aici răul, care, grație exemplarei ignoranțe a actualei conduceri a institutelor noastre, s'a lucubrat în toate câte au fost puse la dispozițiunea acestei conduceri.

ce se mai lucrează în giurul lor, ba unii nu știu nici măcar ce se lucrează în fabrica lor proprie.

Spre a întimpina acest rău care numai propășire nu însemnează, e necesar ca scrierile științifice puse pe seama oamenilor ce tind a ave cunoștințe generale, să fie scrise—ca să mă servesc de zicerea obișnuită: pe înțelesul tuturor.

Dl Clinciu, care a analizat c'o rară pătrundere starea culturală a societății române de peste munți, și care'n multe se potrivește și nouă celor de aici, a înțeles se vede aceasta, și de aceea, teoriile cele mai nouă asupra istoriei și evoluțiunii popoarelor, prin care se încearcă a se face și din istorie o știință, în loc să le expună pedantic și pretențios—cum ar fi făcut alții—ni le-a redat în mod popular și de tot înțelegător. Pe lângă aceasta, cartea fiind scrisă cu multă îngrijire, într'un stil curgător și logic și într'o curată limbă românească—face, ca citirea ei să fie plăcută, folositoare și prea atrăgătoare, pentru a mai lăsa cartea din mână, înainte de a fi citit-o întreagă.

Lucrarea d-lui prof. Clinciu am pute-o împărți în două părți: în prima parte,

explicarea câtor-va „legi aproape fixe“, după care se îndeplinește istoria popoarelor și prin care sociologii și istoricii voesc a ridică istoria la rangul de știință, alături cu celelalte științe naturale; și a doua parte, aplicarea acestor legi la istoria națiunii noastre, precum și o judicioasă analiză a stării culturale-economice a poporului român din România.

Aflarea unor legi istorice după analogia celor din științele naturale și ridicarea cu orice preț a istoriei la rangul de știință e preocuparea principală a îndelstnicitorilor de azi ai istoriei. Încercarea nu-i nouă: ea datează de pe la începutul secolului al XVIII începând cu napolitanul *Vico*, și continuând cu *Herder*, *Niebuhr*, *Ranke*, *Buckle* și apoi cu toți renumiții sociologi și istorici contemporani: *G. le Bon*, *Tarde*, *Burkheim*, *Carev*, *Xenopol* *) etc.

Și s'a ajuns a se afla legi aproape generale, după care se îndeplinesc evenimentele istorice, legi cu atâta claritate expuse în cartea d-lui Clinciu. Se naște întrebarea: îndrituesc aceste legi ridicarea studiului istoriei la rangul de știință în înțelesul riguros al cuvântului?

*) Principiile fundamentale ale istoriei. (In „Archiv“ și ediție franceză în Paris).

NOUȚĂȚI

Arad, 10 Septembrie 1899.

Parastas pentru Impărăteasa-Regină Elisabeta. Eri, în 10 Septembrie n. s'a împlinit anul, de când Impărăteasa-Regină Elisabeta a căzut victimă atentatului groaznic din orașul Geneva. Jalea adâncă, ce a străbătut atunci toate inimile popoarelor din Impărăție la vestea înfiorătoare despre atât de tragicul sfârșit al bunei Impărătesei-Regine, astăzi, după un an, este aceeași, dela o margine a țerii până la cealaltă.

Din acest trist incident astăzi toate bisericile din monarchie din nou îmbracă doliul și rugăciuni înaltă pentru sufletul neîntrecut de bun al înaltei decedate.

În biserica catedrală din Arad s'a servit azi dimineață atât utrenie, cât și liturgie urmată de parastas pentru odihna sufletului Impărătesei-Regine, prin însuși Preasfinția Sa Episcopul *Iosif Goldis*, asistat de părintele archimandrit *Aug. Hamsea*, de asesorul ref. consist. *Igu. Papp*, de prof. *V. Mangra* și *I. Petran*, cum și de preoții *G. Bodea* și *Tr. Vațianu*.

Pentru viriliștii din comitat. Lista viriliștilor, sau a celor cari plătesc mai multă dare în comitatul Aradului, pentru anul 1900 se va compune în ședințele comisiunii verificătoare comitatense, cari se vor ține în zilele 18, 19 și 20 Septembrie st. n. în cancelaria primului vice-notar comitatens, *Boros Iván*, în casa comitatului, totdeauna între orele 10—12 înainte de amiază și 3—5 după amiază. Sunt provocați deci toți acei cetățeni din centru și din comitat, cari doresc a fi părtași la favorul de a li-se scoti darea dublu, ca să-și justifice dreptul și îndreptățirea lor la acest favor sau în persoană, sau în scris, în timpul și în locul arătat mai sus. Cei-ce ar întârzia dela termenul indicat, vor perde pentru astăzi-dată favorul acesta.

Al 30-lea. În seria confiscărilor pornite de nebuna censură cernăuțeană împotriva presei române, — numărul de Vineri al „Patriei“ este al 30-lea confiscat. De astădată numai două pasaje din articolul prim au scos mai ales ochii censurei.

Dacă din aceste legi s'ar pute deduce convingeri de la general la particular, și mai departe, dacă s'ar pute deduce cu siguranță cele ce s'ar pute întâmpla într'un timp viitor, atunci istoria ar îndeplini cerințele unei științe în adevăratul înțeles. Dar legile istorice aflate până acum, cu toate că au aparențe de generalitate, nu îndeplinesc aceste condițiuni.

Prin ele însă s'a îndeplinit în istorie un progres nediscutat, încât cunoașterea lor nu e necesară numai specialiștilor, ci tuturor acelor, pe care obișnuitii numim culti, căci consecința lor imediată trebuie să fie: *desăvârșita schimbare a metodelor de studiere a istoriei*. În locul înșirării evenimentelor istorice în mod cronologic, care — până la un punct — obosește memoria și întuneacă agerimea spiritului, se vor arăta în mod causal, de exemplu influența solului asupra raselor, cele trei stări de tranziție din viața popoarelor, etc.

Apoi odată cunoscute și sistematizate aceste cunoștințe generale, se vor aplica istoriei fie căruț popor și numai în urmă memoria se va preumbla prin datele evenimentelor și înșirării lor.

Necrolog. *Teodor Lup*, fost protoprețor, asosor la scaunul orfanal, vicenotar comitatens, tutor cercual, membru al reprezentanței comitatense în Gherla, după suferință îndelungată, a reposat în 7 Septembrie n. în anul al 70-lea al etății și al 39-lea al fericitei căsătorii. Rămășițele pământești ale decedatului s'au așezat în cimiterul gr.-cat. din Gherla în 9 Septembrie la 3 ore d. m. Fie-i țărna ușoară și memoria binecuvântată!

Un principe — vesel. E vorba de principele *Ferdinand* al *Bulgari*, despre care lumea s'a cam obișnuit să cetească câte „ceva”. Acum tocmai se vestește din Naubheim, că numitul principe, în drumul său pe tren dela Naubheim spre Heidelberg, și-a părăsit vagonul de curte și s'a suit pe locomotivă, ca să-și cerce istețimea de a conduce trenul. L'a și condus, se zice, atât de bine până la un loc, că în același timp mașinistul n'avu nief un lucru. — De crezut. E doar' cu mult mai ușor să conduci un tren decât un stat!

Mușcat de căne turbat. Joi trecută un căne turbat a mușcat în fortăreața Aradului pe un soldat rezervist, care imediat a fost trimis la Institutul Pasteurian din Budapesta. Din acest incident poliția din loc a dispus cordon pentru toți câni din oraș în timp de 40 de zile.

„Naționalism în armată.” Sub acest titlu publicasem acum vr'o două săptămâni o notiță despre o afacere ce s'ar fi întâmplat între doi ofițeri, unul *Ceb*, altul *Neamț*, în Lemberg, cu prilejul prânzului festiv dat la ziua nașterii M. Sale Monarhului. Ei bine, lucrul s'a petrecut altfel și nici decum n'a fost vorba de ceva „chestiune națională” în cearta celor doi ofițeri; acest colorit, cu întortochieri cuvenite, i-a dat întâmplării „*N. Fr. Presse*”, respective în primul rând corespondentul ei din Lemberg. Administrația militară a desmintit de două ori povestea așa cum a dat-o numitul ziar, dând istorisirea faptului, care s'a întâmplat nu la *banchet*, ci după *banchet*, în cantina ofițerească, când aproape toți ofițerii, la tot casul însă cei doi cu pricină, *Spreng* și *Urabi*, amândoi *Nemți*, au fost chereheliți binișor. Causa certe a fost mult mai banală. „*Reichwehr*”, deșinând pe „*N. Fr. Presse*”, atât pentru scornitura însăși, cât și pentru rășpoarea ei și după desmintire, zice într'alttele: „*N. Fr. Presse*”, care a înscenat „*hetz*”-ul, și pe care nu o putem în destul califica, se arată în lumina ei adevărată, în urma luminei răspândite din parte ofițoasă. Organul „*frunțas*” nu va mai pute înșela pe nimeni cu „*prietenia*” sa cătră armată, pe care o așează așa adese ori. *Prietenia* a ta e acum demascată.

Partea a doua a lucrării d-lui *Cliniciu* e poate cea mai interesantă, căci acolo se face aplicarea principiilor de evoluție, de care a fost vorba mai sus, la națiunea noastră; și apoi, în judicioasă și obiectivă d-sale analiză a stărei culturale economice a poporului român din România, se arată un observator distins și cu o sinceritate necruțătoare, pe care numai un patriotism luminat o poate înșufla, arată răul din toate părțile, și propune leac contra lui: scopul practic în toate întreprinderile fraților noștri din România, fie acelea culturale, fie economice.

Dacă mai sunt de aceia, cari și-au pierdut nădejdea în viitorul națiunii noastre, cetească paginile scrise de d-l prof. *Cliniciu*, și vor vedé, cum posedăm un pământ virgin, nesupt de vre o civilizație anterioară; cum suntem așezați în clima cea mai priincioasă unei munci continue și rodnice; cum suntem urmași unor strămoși rășboinici și inteligenți, al căror sânge a fost reîmprospătat cu sângele regenerat al Dacilor, națiune tinără și viguroasă; cum am ajuns o națiune unitară, nemai putând a fi desnaționalizată de nime, conștiința națională fiindu-ne prea deșteptată; cum, contrar nășunilor surorii neolatine, trecute

Orcan în Paris. Joi seara un orcan teribil a băntuit în *Paris*, îngrozind lumea și pricinuid pagube enorme. Furtuna s'a ivit pe neașteptate și în scurt timp a umplut cu valuri de apă toate stradele orașului. A oprit ori-ce comunicațiune, a descoperit case și a stins toate felinarele în cea mai mare parte a orașului, atât pe strade, cât și în teatre și în alte case private.

Muscă omoritoare. Se scrie din *Novisad*, că tinera soție a lui *Carol Wagner* de acolo, mușcată fiind de o muscă ce-i otrăvise sângele, — a murit în vârstă abia de 25 de ani.

Un meteor de-o rară frumseță. În toată regiunea provinciilor baltice s'a văzut zilele trecute un meteor de o rară frumseță căzând în direcția SSW—NNE și rășărând o lumină atât de vie, ca și a soarelui. Meteorul, după ce a străbătut bolta cerească, a căzut în fiordul *Stensborle*, producând o detunătură formidabilă. Astronomul *Donner* de la observatorul din *Berlin* a mers la fața locului, spre a face lucrările pregătitoare pentru scoaterea meteorului din fundul fiordului.

Contra sărutării. Mișcarea modernă feminină înfloreste mult, cu deosebire în America, unde femeile n'au a lupta pentru egala îndreptățire, de oare-ce ele au mai multe drepturi decât băbașii. Cea mai nouă curiositate în această direcțiune țeste o propunere, pe care a făcut-o dna *Margareta Lindley*, în calitate de reprezentantă a unei reuniuni de femei, către adunarea legislativă a statului *New York*. Dna *Lindley* cere ca să se voteze o lege, care să oprească sărutatul, ca ceva imoral și nesănătos. Nu știm, zău, câte din ficele *Evei* vor fi partizane ale propunerii dnei *Lindley*, am puté însă afirma, că majoritatea preponderantă a băbașilor nu vor săruta pe dna *Lindley*. vor săruta însă pe celelele gingașe fice ale *Evei*. Ear poeții vor cânta și de aici înainte dulcea săcutare.

Păreții Chinei. Svonul despre dăr-marea părețelui uriaș, ce închide marea imperiu „al ceriului” dinaintea lumii, va să devină realitate. Acum se vestește tocmai, că guvernul Chinei vrea să lege contract cu o mare societate de întreprindere, care să isprăvească acest lucru. Părețele are în lungime 1300 miluri engleze, în înșlțime 20—25 de urme și în lățime atâtă, că pot umbra pe el cu carul. Acești păreți uriași

deja prin fazele evolutive, noi trebuie să fim ca niște flăcăi plini de energie — și cum suntem datorți, pe cale evolutivă — să jucăm un rol însemnat în istorie și să sperăm într'un viitor strălucit, numai să ne formăm caracterul: pârghia timpurilor de grea cumpănă și de încercare.

Acestea sunt zise pentru toți Români, și apoi în special pentru frații din România: cum că, dacă șovăesc încă spre a găsi calea viitorului, o încordare e de lipsă și lucrurile vor merge spre ținta lor. Pentru aceasta în capitolul ultim, „*Robul și educația școalei*”, dl *Cliniciu* propune mijloace de îndreptare, care, fiind special pentru frații din România, nu cred de lipsă a reveri asupra lor, ci îndrumez pe ceteter la însăși cartea d-lui *Cliniciu*, pe care va ceti-o cu mult folos și cu multă mulțumire.

A. L.

au fost clădiți din peatră cioplită și sunt încă și azi provézuți cu o sumedenie de turnuri. Dacă se aplică și aci socoteala, că dăr-marea unei clădiri costă pe jumătate din suma cheltuită cu edificarea aceleia, atunci dăr-marea păreților chinezi nu va costa mai puțin decât: 12 000,000 000 *florenzi*. Incalculabil este însă: ce foloase vor rezulta de aci pentru însăși întreprinderea. Cea mai mare parte din peatra scoasă se va întrebuița pentru clădiri noue și cât se poate de solide. — Spre marea bucurie a arheologilor însă deocamdată numai o parte ar avé să fie dăr-mată din uriașii păreți. Așa sună tocmeala între guvernul chinez și între societatea întreprinzătoare. Până la totala lor dăr-mare — e foarte probabil, că dăr-mat are să fie și marea imperiu însuși; nu însă prin societăți de „întreprindere”, ci din lăcomia expansivelor puteri europene...

O dramă pe mare. O dramă pe mare, care întrec în grozăvie poveștile de aventuri, s'a desfășurat acum câteva săptămâni, în Oceanul-Atlantic, la oare-care depărtare de coastele Statelor-Unite, în urma naufragiului corăbiei norvegiciene *Drot*, întâmplată la 30 Iulie. Numai șese oameni din echipaj au putut să scape pe o plută; în curând însă unul dintr'înșii, cuprins de nebunie, a sărit în mare. Doi alți marinari, cu deservităre epușai, au căzut în apă peste câte-va zile. N'au mai rămas pe plută de cât un German și doi Norvegiani. Ei au tras la sorți, care dintr'înșii trebuie să moară și sorțul a desemnat pe German. El a fost ucis de tovarășii săi, cari i-au bătut sângele. Unul din cei doi marinari, înnebunind, a sfășiat cu dinți fața și peptul tovarășului său. Cei doi marinari rămași în viață sunt actualmente în îngrijirea spitalului din *Charleston*.

Șanse de căsătorie. Un medic școțian a făcut studii asupra faptului, care cariera a băbașilor are mai mult noroc în amor. El a ajuns la următoarele rezultate surprinzătoare: Nu tenoriștii stau în fruntea acolora, cari se bucură mai mult de favoarea damelor. Pecând 40 din 100 pot să reziste farmecului ucui ton înalt, 99 din 100 cad la picioarele actorilor, cari au roluri în comedii. Purtătorii rolurilor de eroi sunt 20 la sută. După cei din comedie vin sublocotenenții cu 90 la sută, pe când ofițerii avansați arată numai 5 la sută. Este fapt îmbucurător, că scriitorii cu toată activitatea lor obositoare au noroc în amor; ei ajung la 80 la sută. După aceia vin arhitecții și ziarisții cu 50 la sută, poeții cu 30 la sută. În 1000 de casuri o femeie se înamorează de un medic, musicant sau dramaturg. Apropos de zăriști. Dintre aceștia au mai multă șansă cronicarii balurilor, seratelor, teatrelor, cari sunt în stare să ridice până la cer pe tinerele și frumoasele dame, d. e.: „*Elena*, într'o splendidă toaletă bleu, un inger drăgălaș; *Elisa*, ca o frumoasă zi de Maiu; *Lucia*, o adalusiană încântătoare; *Aurelia* o stea lucitoare pe cerul albaștru dela *Neapole* etc.”

BIBLIOGRAFIE

Gramatica Română pentru învățământul primar, partea I. de *Ioan Petran*, profesor siminarial (apărută în Arad, 1898 preț 15 cr) e aprobată de Ven. Consistor din Arad. Venitul curat al acestei cărți didactice este destinat pentru înființarea unui fond, din care să se premieze învățătorii noștri cari se vor distinge pe terenul învățământului și, îndeosebi, în propunerea *limbei materne*. Se poate comanda și dela adm. „*Tribunei Poporului*”

ULTIME ȘTIRI

D'ale situației.

Praga, 10 Septembrie.

Corespondentul din Viena al lui „*När. Listy*”, constatând liniștea, ce a intrat în campania misiunii bar. *Chlumetzky* în toate părțile, scrie într'alttele:

„Greșit ar fi însă a cugeta, că după intermezel acestor lucrurile se vor desfășura pe calea de până acum. După prima încercare neisbutită de a îndupleca pe *Nemți* să deie generos voie parlamentului a lucra, va urma a doua încercare. Guvernul șovăeste a tranșă nodul gordic, de aceea nu-i va rămâne altceva, decât a-l deslega. El va trebui să o facă așa, deoarece la asta îl silește factorul, căruia a se împotrivi n'a avut până acum curajiu.

„Suntem convinși, că guvernul, în cele din urmă, va trebui să se supună postulatului *Nemților*; d'aceea refuzul lor categoric al condițiilor, pe care le oferia bar. *Chlumetzky*.”

Viena, 10 Septembrie.

„*Deutsches Volksblatt*” scrie:

„Cea mai importantă întrebare, pe care împăratul a pus-o baronului *Chlumetzky*, și în care se cuprinde toată miseria *Nemților* din Austria, se reface. Coroana adevărată vede, că prin desființarea ordonanțelor cehice actuala majoritate s'ar desbina, în locul ei însă nu s'ar pute înșcheba vr'o altă combinație durabilă. Și fiind-că Coroana o știe asta; fiind-că își dă pe deplin seamă, că actualele stări triste se pot îmbunătăși numai prin mijloace mari și energice, împăratul a întrebat pe bar. *Chlumetzky*: „Poți să-mi garantezi, că *Nemții* sunt dispuși a înșchea un partid mare, disciplinat și conștiu de menirea sa?”

Foiașadaogă: „Putut a oare bar. *Chlumetzky* într'astfel de împregiurări să deie răspuns mulțămitor? Poate Coroana să-și întemeieze calculele sale politice pe vr'un partid nemțes?” Și apoi face apel la toat fracțiunile nemțești a forma un singur partid.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 9 Septembrie.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	7 80—8 10 fl.	8 50—8 76
mai slab	7 50—7 70	8 42—8 75
Cucuruz vechiu	4 80—4 90	4 85—4 99
„ nou		4 86—5 17
Orz vechiu	4 90—5 20	5 90—7.—
„ nou	4 80—5 —	5 50—6 60
Secară Aug.		6 45—6 65
„ pe Oct.	5 70—5 90	6 55—6 58
Ovăș Aug.	4 50—4 60	5 55—5 65
„ Oct.	—	5 14—5 28

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie n. 1898.

Hârtie-monetă română	Cump. fl.	9-48	vând	9-52
Lire turcești				
Imperiali (15 R. aur)		18.90		19.—
Ruble rusești 100 k		126.—		127.—
Galbeni		5.58		5.63
Napoleon-d'or		9.48		9.55
100 Marcs germane		58.50		58.95
Livre sterling		11.90		12.50

Editor: Aurel Popovici-Barciann.
Redactor responsabil Ioan Rusan Sirlan

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodos.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări, novelete

Nr. 2. Iosif Bălan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3-4. G. Cosbuc, Versuri și Proză, cu portretul autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodos, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8-9. O. G. Lecca, Istoria Țigănilor, cu portretul autorului.

Nr. 10. E. Hodos, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11-12. E. Hodos, Căntece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodos, Căntece Cătănesti, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu portr. autorului.

Nr. 15-17. Ios. Bălan, Numiri de localități.

Nr. 18-22. Zotti Hodos, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23-26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Banatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Transilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Resboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Infintarea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767-1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Cele ce doresc să li-se trimită, sunt invitați a ne înștiința, ca să știm câte exemplare să tipărim.*

Directia.

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petru profesor la seminarul român gr. or. din Arad Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungurese de culte și instrucție publică.

Curs complet de Limba franceză (Metoda I. Fetter.) de Arseniu Vlaicu, directorul școlii comerciale române din Brașov. Partea I. și II. A apărut în editura librăriei H. Zeidner în Brașov. — Prețul unui exemplar broș. fl. 1.20, legat fl. 1.40.

Librăria-editoare H. Zeidner vestește, că, atât la procurarea acestei cărți cât și privitor la toate opurile scoase în editura sa, la comanda de fiecare 10 exemplare dă câte-un exemplar rabat. Așa, comandând 10 exemplare, se dau 11 exemplare. la 20 se dau 22; la 30 exemplare — 33 etc.

„Principiile politice” (după Dr. Fr. de Holtzendorff) de Teodor V. Păcășian. Formatul 8° mare, cuprinsul 290 pagini, tiparul curat și cețet. Prețul 2 fl. A apărut în institutul „Tipografia” din Sibiu. În cartea aceasta, de netăgăduită valoare literară, sunt tratate cu multă competență teme din domeniul politicii, precum: Politica e — știință. Politica e — artă. — Conexiunea științei și a artei de stat în procesul politic. — Raportul dreptului pozitiv cu politica. — Conflictul între mănărea dreptului și a politicii practice. Raportul între morală și politică. — Scopurile ideale de stat. — Scopurile reale de stat. — Scopul de putere națională al statelor. Scopul de drept individual în stat. — Scopul social-cultural al statului. — Armonia scopurilor de stat.

O recomandăm cu căldură publicului român, iubitor de literatura științifică, în special însă celor ce, conform poziției lor sociale, sunt chemați să fie conducători politici ai poporului nostru. De vânzare se află în librăria institutului, „Tipografia” din Sibiu.

Conferințele învățătoarești, este titlul unei cărți de 212 pagini apărută în tipografia arhidieceșană din Sibiu. Conferințele învățătoarești din arhidieceșană ortodoxă română a Transilvaniei ținute în 18/30 și 19/31 August 1898 sunt publicate de comisarul consistorial. La sfârșit se află trei lucruri mai bune și anume: „Istoricul treptelor formale, respective metodice, ale învățământului.” „Istoria naturală în școala populară” și „Remunerațiunile și pedepsele în școală”

Bibliografie. „Carol I”, dramă națională în cinci acte, de Traian Victor Teranu, a apărut în București în tipografia M. Tickes, și constituie o lectură interesantă. Ea se petrece în timpul războiului pentru independență (1877-78) și începe expunerea motivelor de războiu, de curgerea războiului și terminarea lui.

Cartea plugarilor de Ioan Georgescu costă 25 cr. se poate procura dela Tipografia „Aurora” din Gherla.

„Propedeutica filosofică” pentru învățământul secu dar, de Gregoriu Fletosu, profesor la gimnaziul român din Năsăud. Partea I. Psihologia empirică, cu un adaus: bucați de lectură psihologică. Prețul 80 cr. și se află de vânzare la autorul în Năsăud.

„Teoria Dramei”, valorosul op literar didactic, scris de dl Dr. Iosif Blaga, zelosul profesor dela gimnaziul român gr-or. din Brașov, se află de vânzare și la a ministrăția ziarului „Tribuna Poporului” în Arad, de unde se poate procura pentru prețul de fl. 1.80, plus portul postal de 5 cr la exemplar. — „Teoria Dramei” este, în adevăr, o carte de valoare, care cu plăcere și cu mult interes poate fi citită de fiecare membru al societății culte.

A apărut „LITURGIA sfântului Ioan Crisostom” de Nicolae Ștef, Inv. în Arad, ediția II. pentru cor mixt, cu mai multe priceșne, irmoase, și un adaus de cântec naționale. — Prețul unui exempl. 3 fl legat cu firmă 50 cr. mai mult; se află de vânzare la administrația „Tr. Pop.”

AVIS. P. T. domni învățători și colegi. La multe întrebări ce mi-se fac, cu onoare vin a răspunde, că deși am intrat în statul de pensiu, dar' lucru și mai departe pe terenul literar-didactic, și pentru noul an școlar 1899/1900 pot servi cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într-o limbă ușoară, metodă practică și amăsorat gradului de înțelegere a tinerimii noastre din școala populară, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul legendar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III., pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. Inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa II. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Jnivers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R-lor 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Vitelemului 10 cr. 20. Invățtură lespre banii noi. 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Tudorescu. (Com. Temes) posta B-Lippa.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului” ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Precestei”, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, extrasă din „Penticostar”. — Prețul 12 cr.

„Treii Doctori”, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare”, de cuprins moral culesse de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului”, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

La administrația

„Tribunei Poporului”

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei” de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Gent”. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept” de Dr. R. Thering traducere, de T. V. Păcășianu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse” de Iudith Se-cula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia”, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul”, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag”, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.”

„Marșul studenților din Brașov” se numește o nouă compoziție musicală a tinerului maturisant dela gimnaziul român din Brașov, Iustin Cl. Iugr, care a dat și până acum frumoase probe de talentul său musical. Compoziția a apărut în editura autorului și costă 20 cr. Studenții însă o pot procura direct dela compositor, în Gherla, cu prețul jumătate.

„Foia Pedagogică”, ce apare la 1-a și 15-a a fiecărei luni în Sibiu, sub direcțiunea dlui Dr. D. P. Bercianu, în Nr. 15-16 (din August), anul III, are următorul cuprins: Cestiunea pedepselor în școala populară, de Iosif Velcean, învățător. — Disciplina școlară, de Nicolau Simulescu, învățător. — Modele de lecțiuni: Fata șeracului cea isteasă (poveste de P. Ispirescu), de Dr. Petru Șpan. — Informațiuni. — Felurimi — Idei fundamentale în Economia Politică și o nouă teorie sociologică, de Ioan Socaciu, profesor în Brașov, a apărut în tipografia A. Mureșan din Brașov, în editura autorului și se poate procura de-acolo pentru prețul de 65 cr.

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune”, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina”. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărui societăți pe acții. Costă 1 fl. 50.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe Quart. III respective semestrul II. 1899 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună „ 1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foate pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagini: cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagini.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.”